

Bezradnost je strašná, ale vím že nic nezmůžu

Vložil Hanka_P - 10/03/2012 19:57

Když jsem napsala do vyhledávače OTEC ALKOHOLIK vyběhla mě vaše stránka a příběh Martiny. Jako bych to psala já. Já už nevím s kým bych toto téma probrala. Před přáteli se stydím a mámě tím hlavu tížit nebudu. Rodiče jsou rozvedeni už 20 let. Z dětství si velmi dobře pamatuji jaký byl život s alkoholikem. To asi nemusím nikomu popisovat. Večery, kdy se čekalo s jakou přijde. Nespočet probdělých nocí a ostuda v celém městě. Noci, kdy jsme byly nuceny s matkou spát u sousedů a přátel. Když se odstěhoval nám se ulevilo. Roky plynuly a teď zůstal sám. Pije stále (pivo i tvrdý) ani jeho rodiče již nežijí, sourozenci jsou bezradní a já mám ten pocit, že musím spasit svět. Ale je to boj s větrnými mlýny. Jeho denní režim je vstát opít se jít spát - stále dokola. Nemá žádný cíl, vizi, chuť něco dělat. Je z něj troska. Nejí pouze pije. Má problémy s vyjařováním a s přemýšlením vůbec. Když s ním chci promluvit, opakuje stále jedno téma dokola. Všichni mu podle něj ubližují všechny podezírám z čehokoliv. Má problémy s motorikou a padá, o hygieně ani nemluví. Já skutečně nevidím žádnou možnost jak takovému člověku pomoci. Mu neudělám radost tím, že mu uvařím a uklidím, ale když mu přivezu basu piv. Když nepřivezu odmítá kontakt. Ví, že dělám chybu, ale jak na něj. Mám obavu jak toto dopadne. A bojím se toho, že jednou přijedu a najdu ho a již mu nebudu moci pomoci. Nebydlím s ním a kdo ví kolikrát sebou za den sekne, když je opilý. Dnes jsem s ním byla půl dne a nebyl schopný se přemístit z místnosti do místnosti. Zůstal sám a já (po mnoha letech) se o něj "musím" starat. Ano mohla jsem se na něj vykašlat. Léta mě neposílal peníze na výživu, na vánoce ani šuk, k narozeninám a svátku ani kytky ani pohled. Peněz měl vždy dost a má i teď. Ale investice = do alkoholu. Ale i tak je to můj otec. Nestojí za nic, ale je to člověk. V 60 letech už ho nepředělám. Alkohol z něj udělal trosku, která jen přežívá a jediná jeho radost ze života je alkohol. Já jsem rezignovala, nebo bych se musela zbláznit. Stále na něj myslím a přemýšlím nad ním. Ale nic nevymyslím. A to je nejhorší - ten začarovaný kruh a bezmoc. Otec svůj boj s alkoholem nezvládne to je více než jasné, ale já si přeju abych zvládla já ten "svůj boj" s péčí o něj. To je pro mě velmi psychicky náročné.

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale vím že nic nezmůžu

Vložil Jana Mertosová - 10/03/2012 20:23

Hani-odpověď je jednoduchá. Odpověz si na otázku CHCEŠ? se starat nebo MÁŠ POCIT, že tomu tak musí být? A hlavně hledej v sobě odpověď PROČ TO TAK MÁŠ. Možná si neuvědomuješ a cítíš dluh za lásku, kterou jsi mu jako dítě nemohla dát a nedala, možná najdeš jiný důvod třeba stále ještě toužíš po jeho lásce, kterou ti nedal on. Je zde něco mezi vámi otevřené a to se snaž najít. V této situaci a to víš sama nejlépe nejde od něj očekávat, ani čekat. Je to nepochopitelné, ale tvůj otec už své štěstí našel v alkoholu. Ví, co to je strach, ví, jak dokáže člověka ničit - možná tě poznamenal tento stav, že bez nemůžeš být, bojíš se co by se stalo, kdyby ses přestala doopravdy bát a začala žít s klidným svědomím, že máš právo na spokojený a harmonický život plný štěstí a radosti. Nezapománej strach tě provází od tvého dětství. Už se ho zbavit.

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale vím že nic nezmůžu

Vložil Hanka_P - 11/03/2012 19:00

Ano, asi máš pravdu, že stále toužím po jeho lásce. Je to tak, že mě ta otcovská láska v životě asi chyběla. A určitě cítím i já dluh vůči němu.

On ani mě, ani mámě nikdy fyzicky neublížil. Všechno pokazil alkohol. Já mu ale pomoci chci. I když to znamená, starosti a trápení. Možná na to doplatím a možná se mě podaří ho nějak něčím namotivovat, aby se dal aspoň trochu dohromady. Čas teprve ukáže jak to budu zvládat. Dnes mě třeba udělal radost, že byl celkem v pohodě a docela jsme si i povykládali. Dokonce měl umyté nádobí a vyměnil si ubrus. Je to možná směšné, ale mě to udělalo radost, že udělal něco, protože věděl, že přijedu. Víím, že do večera se zase několikrát opije, ale s tím já skutečně nic neudělám. Víím, že se musím myšlenkama odprostit od toho co se u něj děje, nebo bych se vážně zbláznila.

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale víím že nic nezmůžu

Vložil Jana Mertosová - 11/03/2012 19:29

Jsem ráda, že sis to mohla srovnat. To co je před tebou je velice náročné a vyčerpávající. V žádném případě nepodlehni jakémukoliv očekávání-zklamání bolí dvojnásobně.

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale víím že nic nezmůžu

Vložil Hanka_P - 11/03/2012 20:39

Díky Jani, to je mě jasné. Jsem na začátku a všechno je přede mnou. Nemám sourozence takže si nemám s kým rozdělit starosti, s přáteli se o těchto věcech nebavím, protože se jednoduše stydím. Je mi třicet a mám i jiné starosti, povinnosti a aktivity, takže doufám, že to všechno nějak skloubím a zvládnou. Žádnému očekávání podléhat nebudu - aneb jak se říká: "Každý dobrý skutek, bude po zásluze potrestán" :-). Budu se radovat pokud se mě s ním podaří alespoň maličkosti, ale nečekám žádný převrat v jeho chování a návycích. Chci vytrvat a čas ukáže. Ale děkuji, Jani.

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale víím že nic nezmůžu

Vložil Jana Mertosová - 11/03/2012 20:50

Držím palce. Jedno rčení říká Láska dělá divy. Tvůj otec překročil poslední konečnou fázi alkoholismu. Ty to víš a já nemám právo lhát. Chci věřit na zázrak společně s tebou.

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale víím že nic nezmůžu

Vložil Jana Mertosová - 12/03/2012 10:00

Včera byl na IT článek. Přišlo se na lék, který je schopen brzdit pití. Je už vyzkoušený. Možná by vám to mohlo pomoci. Samotné pití nezastaví - ale alkoholik své pití omezí na únosnou mez. Tím se zabrání

zdravotní devastaci. Pokus se navštívit lékaře a konzultovat to s ním. Držím palce.

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale vím že nic nezmůžu

Vložil Liba - 12/03/2012 15:39

Hani, pochval ho za každou maličkost, možná mu to schází, -motivace, proč se snažit....., řekni mu, že Ti na něm záleží, že ho máš ráda....třeba se nechá zlomit, na léčení půjde. Nikdy není pozdě!

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale vím že nic nezmůžu

Vložil Hanka_P - 12/03/2012 17:18

Snažím se jít cestou - chválit a motivovat. Ale jak říkám jsem na úplném začátku, kdy jsme spolu opět v intenzivním kontaktu. Já jsem pro něj momentálně jediný člověk, kterému věří. Musím ho ho prostě vyburcovat aspoň k něčemu. A budu mu dávat různé drobné úkoly kolem domácnosti a domu - samozřejmě opatrně (je to chlap:-)) ale tím to nechci zlehčovat. Prostě ho jenom naučit zase nějakým povinnostem, aby měl nějakou činnost a neměl pořád jenom v hlavě ten chlast. Aby prostě dostal úkol co musí udělat, že to přece zvládne a až přijedu, aby to bylo a hlavně mu vtouct, že to dělá hlavně pro sebe. Kéž už by bylo jaro, aby se mohlo aspoň něco dělat na zahradě. Teď přes zimu jenom sedí a pije, nadává na všechny, na všechno, pořád dokola a nesmyslně. Je to běh na dlouhou trať, to je mě jasné.

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale vím že nic nezmůžu

Vložil Hanka_p - 12/03/2012 17:23

Ještě jsem chtěla dodat, že na téma léčení jsem se s ním ještě úplně nedostala. Obávám se jeho reakce. Teď se ho snažím dostat alespoň k jeho ošetřujícímu lékaři na nějakou kompletnější prohlídku. Tak si říkám, že doktor by mu toto téma mohl víc otevřít. Co myslíte?

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale vím že nic nezmůžu

Vložil Jana Mertosová - 12/03/2012 18:49

Je to senzační nápad! Jsou lidé, kterým se tak podařilo zachytit se, když zjistili jak na tom díky svému zdravotně jsou. Játra, slinivka, ledviny a pod. Váš otec by potřeboval silný otřes aby se mohl odrazit. Pokuste si s lékařem promluvit bez otce-s předstihem, aby byl připravený na vaši návštěvu s otcem. Nekoukejte na čas-víte sama že otcův čas se setsakra zkracuje-a pracuje proti vám.

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale vím že nic nezmůžu

Vložil Liba - 12/03/2012 19:38

S tímto opatrně, znám alkoholiky, kteří nějakou špatnou diagnózu uvítali, mohli se konečně litovat nejvíc, a vzdali život úplně!

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale vím že nic nezmůžu

Vložil Jana Mertosová - 13/03/2012 08:02

Neznám lékaře, který by litoval svého pacienta. A už vůbec neznám lékaře, který by projevoval svoji účast tam, kde ví, že si pacient svoji diagnózu způsobuje sám. Lékaři jsou v tom důrazní a umí umocnit své pokárání. Navíc právě proto si myslím, že by bylo dobré sdělit mu předem o otcově pití, aby byl na to připravený. Jinak by to zbagatelizoval a bylo by to jako že se nic neděje. A TO BY BYLO NEJHORŠÍ!

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale vím že nic nezmůžu

Vložil Hanka_P - 13/03/2012 08:03

S lékařem nejdříve promluví sama. A samozřejmě je jasné, že obě varianty mohou nastat. To ale neovlivním. K lékaři každopádně musí.

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale vím že nic nezmůžu

Vložil Hanka_P - 01/06/2012 17:41

V březnu otec zemřel na akutní selhání dýchání, ledvin a alkoholické ztučnění jater. Spoustu věcí jsme bohužel nestihli. Pokud máte v rodině alkoholika, nebuďte k němu lhostejní i když je většinou on lhostejný k nám. Až se člověk náhle ztratí už není šance mu jakkoli pomoci. Život prostě někdy bolí, ale vše jsem mu odpustila, doufám, že i on mě.

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale vím že nic nezmůžu

Vložil Liba - 01/06/2012 19:05

Určitě s lékařem promluví, na něj třeba otec víc dá, poslechne. Táta vůbec netuší, jak má hodnou dceru Hanku.

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale vím že nic nezmůžu

Vložil Roman Roman - 02/06/2012 20:32

Ahoj.

Děláš pro tátu moc....a děláš to vlastně i pro sebe.

Kdyby jsi mu nepomáhala, jednou by tě to mrzelo. Takhle budeš vědět, že jsi udělala co bylo ve tvých silách a bude se ti lépe žít.

Tvého otce nezničil alkohol, ale zničil se on sám.

Jsou to naše volby co kdy a jak děláme. A zase jenom my to můžeme změnit. Čím se člověk více a více devastuje, je těžší a těžší se zvedat....

I když to možná nedá tolik znát, tak to, co pro něj děláš je opravdu hodně.

Není totiž ve svém srabu tolik sám. Na druhou stranu, má ale ke svým výčitkám, kterými jistě trpí, o to víc důvodů.

A kdo ví, třeba se v něm něco pohne a možná...to budeš ty, kdo bude jeho motivací k alespoň o trošku lepšímu žití.

Jinak jakýkoliv násilný způsob léčby je k ničemu. Musí chtít sám, jinak nemá cenu nikam jezdit a byla by jen škoda jet na první zkušenost s léčebnou nerozhodnutý. Ta první zkušenost je jistě nejsilnější jelikož je první.

Nečekej zázrak, ale jestli cítíš potřebu, nevzdávej to...kvůli sobě.

Ahoj.

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale vím že nic nezmůžu

Vložil Jana Mertosová - 23/06/2012 17:50

Hani-je mi to nesmírně líto.Vím kolik nadějí jsi do všeho vkládala.Asi to tak muselo být!Každá takováto zkušenost nám má co říct a ukázat.Pokud budeme hledat význam.Ted'jistě prožíváš bolest a zklamání.Věř,že až toto pomine můžeš uvidět mnohem víc.Celý význam a smysl jeho i tvého života.Jsem v duchu s tebou.

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale vím že nic nezmůžu

Vložil Roman Roman - 04/08/2012 15:51

Hanko. Omlouvám se. Nečtu úplně všechny reakce ve vláknech a tak jsem přehlédl, že ti táta bohužel už umřel. I mě je to líto.

Věřím, že v tobě zůstane pocit, že jsi mu pomáhala a on to věděl. Že neodcházel sám.

Držím ti palce ahoj.

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale vím že nic nezmůžu

Vložil Linda - 08/09/2012 16:16

Tento pocit bezradnosti znám. Bohužel je to ještě ztíženo tím, že bydlíme všichni společně - matka, otec, i já (je mi teprve 21). S matkou sice žijí společně, ale neustále se hadají, souziti je víceméně z nutnosti (společně podnikání) a z matčiny naivní představy, že otec s pitím přestane a bude vše v naprostém pořádku. Bohužel pítí je dnes a denne otcovou denní náplní, smutné je, že o nic jiného nemá zájem. Jeho dřívější priority a zásadovost jsou tady. Je ubíjející pouze pasivně koukat a vidět, jak se nic, bohužel léčení odmítá. Uznává sice, že je alkoholik, ale léčit se nupouje - to by podle něj měli všichni kolem, kvůli kterým de facto pije. Já mám svých povinností hodně, když ale přijdu domů a vidím vše kolem, s otcem, který si již pomalu nedojde téměř ani na záchod, tak je mi skutečně psychicky velmi špatně. Bohužel, nevím co dělat, jak mu pomoci,...

=====

Re: Bezradnost je strašná, ale vím že nic nezmůžu

Vložil Jana Mertosová - 08/09/2012 17:52

Lindo vy by jste měla hledat řešení pro sebe. Víím jak je to ubíjející. Váš otec může, ale též nemusí přestat s pitím. Toto nevím ani já ani nikdo jiný. Situace se bude dramatizovat. Máma chce věřit. Možná se bojí tvrdě zasáhnout. Myslím, že tím trpí také ale strach je silnější. Na Vašem místě bych hledala pro sebe podnájem. Není nutné, aby jste trpěli všichni. Vás by otcovo pití tak nezasahovalo - tím by jste psychicky byla na tom lépe. A mohla tak podpořit vaši mámu, kdyby bylo nejhůř. Myslete na sebe! Jen tím, můžete být nějak užitečná.

=====